

Tid Torsdagen den 10 november 2016 kl. 17.00 – 17.15
Plats Bråvallasalen, Stadshuset
Justerat Tisdagen den 22 november 2016

Jan Valeskog

Joakim Larsson

Närvarande**Beslutande ledamöter:**

Jan Valeskog (S) ordföranden

Joakim Larsson (M) vice ordföranden

Margareta Stavling (S)

Elin Olsson (MP)

Monika Jenks (M)

Torbjörn Erbe (M)

Alexandra Östback (M)

Abit Dundar (L)

Tjänstgörande ersättare:

Lars Arell (S)

för Anders Göransson (S)

Anna Forssell (S)

för Maria-Elsa Salvo (S)

Anna Bäcklund (MP)

för Lennart Tonell (MP)

Maria Ljuslin (V)

för Rikard Warlenius (V)

Jihad Adlouni (M)

för Mattias Keresztesi (M)

Ersättare:

Birger Kato (S)

§§ 8-34

Veronica Eriksson (MP)

Markus Berensson (C)

Tjänstemän:

Biträdande förvaltningschefen Gunnar Jensen, Ann-Charlotte Bergqvist, Göran Carlberg, Björn Dahlberg, Lars Fyrvald, Sara Lundén, Lena Mittal och Åsa Wigfeldt samt borgarrådssekreterarna Oscar Lavelid och Daniel Carlsson Mård och personalföreträdaren Luis Lopez för §§ 1-7.

§ 10**Remiss av förslag till Boverkets föreskrifter och allmänna råd om statligt stöd för att anordna och tillhandahålla hyresbostäder och bostäder för studerande. Anmälan av svar på remiss**

Dnr E2016-03255

Beslut

Exploateringsnämnden beslutar enligt exploateringskontorets förslag:

- 1 Exploateringsnämnden beslutar att godkänna anmälan.

Handlingar i ärendet

Exploateringskontorets tjänsteutlåtande från den 21 oktober 2016.

Nämndens behandling av ärendet**Framlagda förslag till beslut**

Nämnden föreslår (se beslutet).

Beslutsgång

Ordföranden Jan Valeskog (S) finner att nämnden beslutar enligt kontorets förslag.

Särskilt uttalande

Särskilt uttalande lämnas av vice ordföranden Joakim Larsson m.fl. (M) och Abit Dundar (L) enligt följande:

Det råder en bred politisk enighet om att det behöver byggas betydligt fler bostäder i Stockholm. Alliansen drev en aktiv bostadspolitik och såg till att staden under förra mandatperioden nådde den högsta byggtakten sedan 1970-talet. Det togs fram områdesprogram för helhetsgrepp och genomfördes markanvisningstävlingar på såväl lägsta hyra som på kvalitet och hållbarhet. Hälften av alla markanvisningar gick till hyresrätter och 41,3 procent av alla nya bostäder som byggdes var hyresrätter. Stockholm och landet i stort har en byggtakt som vi inte har sett på decennier. Alliansens framgångsrika bostadspolitik har bidragit till detta, där vi fokuserade på regelförenklingar och snabba planprocesser.

Även om målet är detsamma så är det uppenbart att det råder väsentligt skilda synsätt på de bästa sätten att nå detta mål. Regeringen och den socialdemokratiskt ledda majoriteten i Stadshuset har en retorik för fler bostäder, men en praktik i verkligheten som landar fel. Vi kan konstatera att byggbranschen efterfrågar ytterligare regelförenklingar och

kortare och tydligare planprocesser istället för subventioner och försämrade ROT-avdrag. Den rödgröna politiken leder i rakt motsatt riktning, vilket riskerar att hämma byggandet och förvärra bostadsbristen.

I grunden anser vi att den typ av offentliga subventioner som denna remiss avser är skadliga. Det är sedan länge belagt att subventioner snedvrider marknadens funktionssätt i icke önskvärd riktning när det gäller kostnader och produktivitet. Större fokus borde istället läggas på allas rätt och möjlighet till egen försörjning, så att fler har råd att efterfråga såväl befintliga som nya bostäder.

Den subvention som föreslås är problematiskt på flera sätt, förutom att den är just en subvention. För det första kan vi konstatera att de krav på maxhyra som sätts i princip omöjliggör att nyttja subventionen i de områden där det finns allra störst bostadsbrist t.ex här i Stockholm. Det kommer alltså bli relativt sett mer lönsamt att bygga i områden där prisbilden på mark är lägre, vilket den är eftersom färre vill bo där. För det andra ställs som krav att lägenheterna ska förmedlas enligt en helt annan princip än köprincipen som tidigare varit rådande i den svenska offentliga förmedlingen av hyresrätter. För att subventionen ska gälla måste lägenheterna förmedlas efter att hushållens köpkraft bedömts, där hushåll med låg eller medellåg köpkraft ska gå före. Detta är alltså ett förslag att införa en social housing-modell i Sverige. Subventionerade bostäder ska byggas i mindre attraktiva lägen där enbart hushåll med lägre inkomst ska bo. Det är ett dåligt förslag.

Det som krävs är inte subventioner utan tydliga politiska målsättningar och praktisk handling för att nå målen. Därför är det oroande att den socialdemokratiskt ledda majoriteten inte bara har sänkt bostadsbyggnadsmålen, utan dessutom har uppenbart svårt att nå dessa lägre mål. Med nuvarande byggtakt kommer endast 21 600 av majoritetens löfte om 40 000 nya bostäder till 2020 att byggas. Detta samtidigt som de kommunala bostadsbolagen inte uppnår de politiska målen löftet om dubblerad byggtakt i allmännyttan redan 2017, med konsekvensen att detta skjuts fram till 2020.

Det är således uppenbart att vare sig den rödgröna regeringen eller den rödgrönrosa Stadshusmajoriteten har den politiska förmågan att faktiskt uppnå ett högre bostadsbyggande. Det är ett svaghetstecken och illavarslande för möjligheterna att komma till rätta med en allt allvarligare bostadsbrist.

Vid protokollet
Lena Mittal

Rätt utdraget intygar:
